

מקור המאמר בזהר פרשת אמור דף צא ע"א-ב
איסור לימוד תורה לערלים

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח (שופטים ה) יי' בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ
מִשָּׂדֶה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נָטְפוּ.
תָּא חֲזִי, זַכָּאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל בְּעַלְמָא דִּין, וּבְעַלְמָא
דְּאִתִּי, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְּהוּ, וְאֵינּוֹן
מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ, וְאֶקְרוּן קְדִישִׁין, עִם קְדוּשָׁא. וְכֵן עַד
דְּסָלִיק לֹזֵן לְדַרְגָּא עֲלָאָה דְּאֶקְרִי קְדֻשָׁא,
דְּכַתִּיב, (ירמיה ב) קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל לֵי"י רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.
כְּמָה דְּאוּקְמוּנָא, דְּהָא יִשְׂרָאֵל מִתְּמַנֵּיא יוֹמִין
מִתְדַבְּקִין בֵּיהּ בְּשִׁמְיָהּ, וְרַשִׁימִין בְּשִׁמְיָהּ, וְאֵינּוֹן
דִּילֵיהּ. כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר, (שמואל ב ז) וּמִי כַעֲמֹד
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ. וְעַמְּמִין לָא מִתְדַבְּקִין
בֵּיהּ, וְלָא אֶזְלִין בְּנִימוּסֵיהּ, וְרַשִׁימָא קְדִישָׁא
אֶעֱדִיאוּ מַצִּייהוּ, עַד (דף צ"א ע"ב) דְּאֵינּוֹן מִתְדַבְּקִין
בְּסִטְרָא אַחְרָא דְּלָאו קְדִישָׁא.

וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּבָעָא קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמִיָּהּ אֹרִייתָא לְיִשְׂרָאֵל, זְמִין בְּהּ לְבָנֵי
עֲשׂו, אָמַר לֹזֵן, בְּעָאן אֶתּוֹן לְקַבְּלָא אֹרִייתָא.
בְּהֵיא שַׁעְתָּא אֶתְרַגְזִית אֶרְעָא קְדִישָׁא, וּבְעֵאֵת
לְאֶעְלָא לְנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּה. אָמְרָה קַמִּיָּהּ,

רַבִּי חֵיִיא פָּתַח, (שופטים ה) ה' בְּצֵאתְךָ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ
מִשָּׂדֶה אָדוּם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נָטְפוּ. בָּא רָאָה,
אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׁהַקְדוּשָׁא
בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם, וְהֵם נִדְבָקִים בּוֹ וְנִקְרָאִים
קְדוּשִׁים, עִם קְדוּשָׁא. וְכֵן עַד
שְׁהַעֲלָה אוֹתָם לְדַרְגָּה
עֲלִיּוֹנָה שְׁנִקְרָאת קְדֻשָׁא,
שְׁכַתוּב (ירמיה ב) קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל
לֵה' רַאשִׁית תְּבוּאָתָהּ. כְּמוֹ
שְׁבִאֲרֵנוּ, שְׁהָרִי יִשְׂרָאֵל
מִשְׁמוּנָה יָמִים נִדְבָקִים בְּשִׁמּוֹ
וְרַשׁוּמִים בְּשִׁמּוֹ וְהֵם שְׁלוֹ,
כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וּמִי כַעֲמֹד
כִּישְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאֶרֶץ.
וְהַעֲמָמִים לֹא נִדְבָקִים בּוֹ וְלֹא
הוֹלְכִים בְּהִנְהָגוֹתָיו, וְהַרְשָׁם
הַקְדוּשָׁא נֶעְדָר מֵהֶם, עַד שֶׁהֵם
נִדְבָקִים לְצַד הָאֲחֵר שְׂאִינּוּ
קְדוּשָׁא.

וּבָא רָאָה, בְּשַׁעְתָּא שְׁרַצָּה
הַקְדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְתַת תּוֹרָה
לְיִשְׂרָאֵל, הַזְמִין אוֹתָהּ לְבָנֵי עֲשׂו. אָמַר לָהֶם: רוֹצִים אַתֶּם לְקַבֵּל תּוֹרָה? בְּאוֹתָהּ שַׁעְתָּא רְגָזָה
הָאֶרֶץ הַקְדוּשָׁה, וְרַצְתָּה לְהַכְנִס לְנֶקֶב תְּהוֹם רַבָּה. אָמְרָה לְפָנָיו: רַבּוֹן הָעוֹלָם, שַׁעְשׁוּעֵי

השִׁמְחָה (שֶׁל הָעוֹלָם) אֲלֵפִים שָׁנִים טָרַם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם, יִזְדַּמְנוּ לְפָנָיו (יִזְדַּמְנוּ תוֹף) (יִזְדַּמְנוּ לְפָנָיו) עַרְלִים שְׂאֵינָם רְשׁוּמִים בְּבְרִיתָךְ!?

מֵאֲרֵי דְעֵלְמָא, פִּסְטִירָא דְחֶדְוָה (ס"א דְעֵלְמָא) תִּירֵי אֲלֵפֵי שָׁנִין עַד לָא אֲתַבְּרֵי עֵלְמָא, קִלְטִינָא קַמִּיהָ (נ"א קִלְטִינָא גו) (נ"א אֲזִדְמֵן קַמִּי) עַרְלִין דְלֵא רְשִׁימֵן בְּקִיּוּמָךְ.

אָמַר לָהּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: כִּסָּא כִּסָּא, יֵאבְדוּ אֶלְפֵי אֲמוֹת כְּמוֹתָם, וּבְרִית הַתּוֹרָה לֹא תִזְדַּמֵּן לְפָנֶיהֶם. זֶהוּ שְׁכַתוּב ה' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעְשָׁה. וְדָאִי מִשׁוּם שְׁהַתּוֹרָה לֹא נִתְּנָה (מִשׁוּם שֶׁהִיא בְרִית קְדוֹשָׁה) אֶלְא לְמִי שְׂיֵישׁ בּוֹ בְרִית קְדֻשָׁה. וּמִי שֶׁמִּלְמַד תּוֹרָה לְמִי שֶׁלֹּא נִמּוּל, מְשַׁקֵּר בְּשֵׁתֵי בְרִיתוֹת - מְשַׁקֵּר בְּבְרִית הַתּוֹרָה, וּמְשַׁקֵּר בְּבְרִית שֶׁל צְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל, שְׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה לְמָקוֹם הַזֶּה, וְלֹא לְאַחֵר.

אָמַר לָהּ קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כּוֹרְסִיָא, כּוֹרְסִיָא, יִבְדּוּן אֶלְפֵי אוּמִין כּוֹוֹתִיָהוּ, וְקִיָּמָא דְאוּרִיָּתָא לָא יִזְדַּמֵּן קַמִּיהוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב יי' בְּצִאתָךְ מִשְׁעִיר בְּצַעֲדֶךָ מִשְׁדָּה אָדוּם אֶרֶץ רַעְשָׁה. וְדָאִי כְּגִין דְאוּרִיָּתָא לֹא אֲתִיָּהִיבַת (בְּגִין דְדָאִיָּהוּ קִיָּמָא קְדֻשָׁא) אֶלְא לְמָאן דְאִית בֵּיהּ קִיָּמָא קְדֻשָׁא. וּמָאן דְיִלְיָף אוּרִיָּתָא לְמָאן דְלֵא אֲתַגְזֹר, מְשַׁקֵּר בְּתִירֵי קִיָּמֵי, מְשַׁקֵּר בְּקִיָּמָא דְאוּרִיָּתָא, וּמְשַׁקֵּר בְּקִיָּמָא דְצְדִיק וּכְנֻסַת יִשְׂרָאֵל. דְאוּרִיָּתָא לְהָאִי אֲתֵר אֲתִיָּהִיבַת, וְלֹא לְאַחֵרָא.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מְשַׁקֵּר בְּשֵׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת עֲלִיוֹנִים - מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, שְׁכַתוּב (דְּבָרִים) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, שְׁכַתוּב (יִשְׁעִיָּה נד) וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי ה'. הֵם

רַבִּי אַבָּא אָמַר, מְשַׁקֵּר בְּתַלְתּוּ דְוִכְתִּי עֲלָאִי, מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים, מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים. מְשַׁקֵּר בַּתּוֹרָה, דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ד) וְזֹאת הַתּוֹרָה וְגו'. מְשַׁקֵּר בְּנִבְיָאִים דְכְּתִיב, (יִשְׁעִיָּה נד) וְכָל בְּנִיךְ לְמוֹדֵי יי'. אֵינּוֹן לְמוֹדֵי יי', וְלֹא אַחֲרָא, וְכְתִיב (יִשְׁעִיָּה ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, אֵינּוֹן, וְלֹא אַחֲרָא. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים, דְכְּתִיב, (תְּהִלִּים עח) וַיִּקָּם עֵדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם

לְמוֹדֵי ה' וְלֹא אַחֵר, וְכַתוּב (שם ח) חֲתוּם תּוֹרָה בְּלְמוֹדֵי, הֵם וְלֹא אַחֵר. מְשַׁקֵּר בְּכַתוּבִים, שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים עח) וַיִּקָּם עֵדוֹת בִּיעֶקֶב וְתוֹרָה שָׁם בְּיִשְׂרָאֵל, וְכַתוּב (שם קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ. מִי

בְּיִשְׂרָאֵל, וּכְתִיב (תהלים קמ) אַךְ צְדִיקִים יוֹדוּ לְשִׁמְךָ.
 מֵאֵן צְדִיקִים. דָּא צְדִיק וּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דְּמֵאֵן דְּלֹא
 אֲתַגְזֵר, וְלֹא עָאֵל בְּקִיּוּמָא דְּלֵהוּן, לֹא יוֹדוּן לְשִׁמְיָהּ
 קְדִישָׁא, דְּהִיא אֲוֵרִיתָא. אָמַר רַבִּי חֵיִיא בִּיּוֹן
 דְּאֲתַגְלִי קְדִישָׁא בְּרִידָהּ הוּא עַל טוֹרָא דְּסִינֵי, לְמִיָּהֵב
 אֲוֵרִיתָא לְיִשְׂרָאֵל, שְׂכִיכַת אֶרְעָא, וְתַבַּת בְּנֵיחָא,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (שם עו) אֶרֶץ יִרְאָה וְשָׁקֹטָה.

הצדיקים? זה צדיק וכנסת
 ישראל. שמי שלא נמול ולא
 נכנס לברית שלהם, לא יודו
 לשמו הקדוש, שהיא התורה.
 אמר רבי חייא, כיון
 שהתגלה הקדוש ברוך הוא
 על הר סיני לתת תורה
 לישראל, שככה הארץ
 ושבה למנוחה. זהו שכתוב
 (שם עו) ארץ יראה ושקטה.

תָּא חֵזִי, בַּר נָשׁ דְּאֲתִילִיד לֹא אֲתַמְנָא עָלֵיהּ חֵילָא
 דְּלַעֲיָלָא, עַד דְּאֲתַגְזֵר. בִּיּוֹן דְּאֲתַגְזֵר, אֲתַעַר
 עָלֵיהּ (רוחא) אֲתַעְרוּתָא דְּרוּחָא דְּלַעֲיָלָא. זְכִי
 לְאֲתַעְסָקָא בְּאֲוֵרִיתָא, אֲתַעַר עָלֵיהּ אֲתַעְרוּתָא
 יִתִיר. זְכִי וְעַבִּיד פְּקוּדֵי אֲוֵרִיתָא, אֲתַעַר עָלֵיהּ
 אֲתַעְרוּתָא יִתִיר. זְכִי וְאֲתַנְסִיב, זְכִי וְאֲוֹלִיד בְּנִין,
 וְאֲוֹלִיף לֹון אֲוֵרִחֵי דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, הָא כִּדִּין הוּא
 אָדָם שְׁלִים. שְׁלִים בְּכָלָא.

בא ראה, אדם שנולד לא
 התמנה עליו הכח שלמעלה
 עד שנמול. כיון שנמול,
 מתעוררת עליו (רוח)
 התעוררות של רוח של
 מעלה. זוכה להתעסק בתורה
 - מתעוררת עליו התעוררות
 יתרה. זוכה ועושה מצוות
 התורה, מתעוררת עליו
 התעוררות יתרה. זוכה
 ונושא - זוכה ומוליד בנים
 ומלמד אותם את דרכי המלך.

הקדוש, הרי אז הוא אדם שלם, שלם בכל.

ספר אור הזהר (עמוד 256)

ג) הזהר נתגלה לדור האחרון כי בו יצאו מן הגלות ברחמים

והמשכילים יזהירו בזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר, מן זוהרא דאימא עלאה תשובה. באלוין לא צריך נסיון, ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון, (דברים לב) יי בדרד ינחנו ואין עמו אל נכר.

(רעיא מהימנא בזהר פרשת נשא, דף קכ"ד:)

דווק לישניה דקאמר למטעם, לומר שעתיד להתגלות פרוש מאמרי הזהר בטיוב טוב השם, ואז יפקון ביה מן גלותא בשיטעמו פרושי אמריו כי נעמו, כמו בזמננו זה שהוא אחרית הימים וזמן הגאולה.

(מקדש מלך לרעיא מהימנא כאן)

וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי חבורא דילך, בד יתגלי לתתא בדרא בתראא בסוף יומיא, ובגניה (ויקרא כה י) וקראתם דרור בארץ וגומר.

(תקוני זהר תקון שתיפאה בסופו, דף כד:)